

70177 - Müslümanın Gayrimüslim Eşini Kendi Dinî Bayramlarını Kutlamaktan Menetmesi

Soru

Bir Müslümanla evli olan Katolik bir kadının, kendi dinî bayramlarını kutlamasına neden izin verilmez? Müslüman bir erkekle evli olan kadın inancına göre ibadet edemez mi?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Bir Hristiyan kadın, Müslüman bir erkekle evlenmeye razı olduğunda şu hususları bilmelidir:

1- Eşin kocasına itaati meselesi:

Kadın, günah olmayan hususlarda kocasına itaat etmekle yükümlüdür. Bu hüküm, Müslüman veya gayrimüslim eş arasında fark gözetmez. Koca günah olmayan bir şeyi emrettiğinde, ona itaat etmek gerekir. Allah Teâlâ aile reisliğini (kavvâmiyeti) erkeğe vermiştir. Çünkü o aileden sorumludur. Aile hayatının düzenli yürümesi için, fertlerinden birinin sözüne itibar edilmesi zaruridir.

Bu durum, erkeğin baskıcı davranması veya bu hakkı kötüye kullanması anlamına gelmez. Bilakis o, ıslah ve iyilik için çaba göstermeli; nasihat, istişare ve hikmetle hareket etmelidir. Ancak hayatın bazı safhalarında kesin bir karar ve bağlayıcı bir söz gerekebilir. Hristiyan bir kadın, Müslümanla evlenmeden önce bu prensibi anlamalıdır.

2- Kitap ehliyle evlilik ve ibadet meselesi:

İslâm’ın Hristiyan veya Yahudi bir kadınla evliliğe izin vermesi, onun kendi dini üzere kalmasına da izin verilmesi demektir. Kocanın, eşini İslâm’a girmeye zorlaması caiz değildir. Aynı şekilde onu kendi dinine ait şahsî ibadetlerinden men etmesi de doğru değildir.

Bununla birlikte kocanın, eşini evden çıkmaktan —kiliseye gitmek maksadıyla dahi olsa— menetme hakkı vardır. Çünkü kadın, kocasına itaatle yükümlüdür. Ayrıca koca, evinde açıkça münker (din tarafından yasaklanan şey) işlenmesine de engel olabilir. Örneğin heykel dikilmesi veya çan çalınması gibi hususlara izin vermeyebilir.

Bu kapsamda, sonradan ortaya çıkmış bayramların kutlanması da engellenebilir. Meselâ Paskalya (Îsâ a.s'ın dirilişi bayramı) kutlaması İslâm açısından iki yönden münker kabul edilir:

- Birincisi, aslında dinî bir aslı bulunmayan bir bid'at olması bakımından. (Nitekim Mevlid veya Anneler Günü kutlaması da bu kapsamda değerlendirilmiştir.)
- İkincisi Îsâ a.s'ın öldürüldüğü, çarmıha gerildiği ve kabre konulduktan sonra dirildiği inancını içermesi bakımından.

Hâlbuki İslâm'a göre Îsâ a.s öldürülmemiş ve çarmıha gerilmemiştir; Allah Teâlâ onu diri olarak semaya yükseltmiştir.

Daha fazla bilgi için ([10277](#)), ([43148](#)) numaralı soruların cevaplarına bakınız.

Koca, Hristiyan eşini bu inancını terk etmeye zorlayamaz. Ancak evinde münkerin açıkça yayılmasına ve ilan edilmesine engel olur. Dolayısıyla onun dininde kalma hakkı ile, ev içinde dinen sakıncalı görülen uygulamaları açıkça yapması arasında fark vardır.

Benzer şekilde, eğer Müslüman bir kadın bir şeyi helâl görse, fakat kocası onu haram kabul etse; aile reisi olması hasebiyle kocanın onu bundan menetme hakkı vardır. Çünkü o, kendi kanaatine göre münker olanı engellemekle yükümlüdür.

3- Gayrimüslimlerin şer'î hükümlerle muhatap oluşu:

Âlimlerin cumhuruna göre, kâfirler imanla muhatap oldukları gibi, şer'î hükümlerin fer'î hükümleriyle de muhataptırlar. Buna göre içki içmek, domuz eti yemek, bid'at ihdas etmek veya bid'at bayramlar kutlamak onlar için de haramdır.

Koca, eşini bunlardan men etmelidir. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.” (Tahrîm, 6)

Bunun istisnası, onun kendi dininde meşru sayılan inanç ve ibadetleridir. Meselâ namazı ve kendince farz olduğuna inandığı orucu gibi ibadetlerine koca müdahale etmez. Zaten onun dininde içki içmek, domuz eti yemek veya sonradan uydurulmuş bayramları kutlamak aslî ibadet sayılmaz; bunlar din adamlarınca ihdas edilmiş uygulamalardır.

İbnü'l-Kayyim r.h şöyle demiştir:

“Kadının kilise ve manastıra çıkmasına gelince; koca onu bundan men edebilir. İmam Ahmed’e, Hristiyan eşi bulunan bir adam sorulmuş; ‘Onun Hristiyan bayramlarına veya kiliseye çıkmasına izin vermez’ demiştir.

Yine Hristiyan câriyesi olan bir adamın, onun bayramlarına, kiliselerine ve toplantılarına gitmesine izin verip vermeyeceği sorulmuş; ‘Buna izin vermez’ cevabını vermiştir.”

İbnü'l-Kayyim bu görüşün gerekçesini şöyle açıklar:

“Çünkü koca, onu küfür sebeplerine ve şiarlarına yardımcı olacak bir şeye izin vermez.”

Ayrıca şöyle der:

“Kadının, farz olduğuna inandığı orucunu tutmasına —kocanın o vakitte onunla birlikte olma hakkı zayi olsa bile— engel olamaz. Evinde doğuya yönelerek namaz kılmasına da engel olamaz. Nitekim Peygamber s.a.v, Necran Hristiyan heyetinin kendi kiblelerine yönelerek mescidinde namaz kılmalarına imkân tanımıştır.” (“Ahkâmü Ehli-Zimme”, 2/819-823)

Necran Hristiyan heyetinin Mescid-i Nebvî’de namaz kılması meselesi, İbnü'l-Kayyim tarafından “Zâdü'l-Meâd” (3/629)’da da zikredilmiştir. Muhakkik şöyle demiştir: “Râvileri sika olmakla birlikte rivayet mürseldir (senedi kopuktur).” Yani isnadı zayıftır.

Allah en iyi bilendir.